

[Undervisningsministeren.]

de nyere Skoler, saaledes at Summen, hvad jeg ogsaa henpegede paa i min Forelæggelsestale, utvivlsomt vil gaa betydeligt op over de 65 700 Kr.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem kritiserede to Punkter i Lovforslaget. For det første, at der kun skal, i alt Fald principielt og hovedsageligt, være Tale om 5 Maaneders Kursus, medens det ærede Medlem vilde have 3 Maaneders Kursus ligestillet med de andre. Denne Indvending overraskede mig, for det ærede Medlem har selv som Medlem af Udvalget holdt paa netop det, jeg foreslaar. Udvalget har enstemmigt indstillet og skrevet, at

„en Husholdningsskoles Kursus i Almindelighed maa strække sig over 5 Maaneder, idet man ikke mener, at en tilstrækkelig Undervisning kan gennemføres paa kortere Tid. Hvis ganske særlige Forhold af lokal Art skulde gøre sig gældende, vil man dog ikke helt udelukke Muligheden for, at en Husholdningsskole med en noget kortere Undervisningsperiode rent undtagelsesvis kan opnå Anerkendelse paa *Finansloven*.“

Mit Forslag er altsaa paa dette Punkt i nøje Overensstemmelse med Udvalgsmedlem Fru Elisa Petersens; at Landstingsmedlem Fru Elisa Petersen ikke paa sit Partis Vegne kan gaa ind derpaa, kan jeg for saa vidt kun beklage, men det er der jo ikke noget at sige til. Nu maa vi under Udvalgsbehandlingen se, hvad det kan føre til. Men jeg er altsaa paa dette Punkt i Overensstemmelse med det ærede Udvalgsmedlem selv, saa jeg trøster mig til, at Striden ikke kan blive alt for forbitret.

Det andet Punkt er nok saa vigtigt. Det vedrører dette, at jeg har sat Tallet paa Aarselever op, og der fik jeg jo en meget velkommen Tilslutning fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) — jeg tror, dette ærede Medlem har Ret; ogsaa det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andrea Brochmann) betonedede jo, at der var meget, der talte for en Forhøjelse af Aarselevantallet. Jeg har i min Forelæggelsestale fremført Grundene dertil, dels den saglige, dels den statsfinansielle. Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Elisa Petersen) var bange for, at de gamle Skoler skulde monopoliseres, hvis man forhøjede Aarselevantallet for stærkt. Det tror jeg ikke, der er nogen Fare for, saa stærkt er det ikke forhøjet. Den Indvending kunde man anføre imod næsten et hvilket som helst Tal, for man kan jo altid komme længere ned, d. v. s. indtil Nulpunktet. Man

maa altid komme saa langt ned, for at man kan sige, at der slet ingen Fare bliver for Monopolisering, men saa snart man sætter en Grænse, omtrent lige meget hvor, saa kan man hævde, at der er Fare for Monopolisering, fordi de, der ikke kan naa op over denne Grænse, ikke kan komme med. Men jeg tror, at i Praksis vil det ikke forme sig saadan. Dette Lovforslags Genneførelse vil forhaabentlig, formentlig, efter al Sandsynlighed — det er jo ogsaa Formaålet med det — skabe en meget stærk Tilstrømning af Elever til vore Husholdningsskoler, og dermed vil deres Kaar forbedres. Og saa er det jo rigtigt, som ogsaa fremhævet af to ærede Medlemmer, at noget færre, men til Gengæld større og bedre Skoler ubetinget maa anses for en Fordel. Det er rigtigt, som jeg sagde i min Forelæggelsestale, og som det ærede Medlem ogsaa nævnte, at jeg gør forberedende Skridt til en Revision af Folkehøjskole- og Landbrugsskoleloven. Hvornaar jeg bliver i Stand til at fremsætte Forslag derom, kan jeg ikke sige noget om i Øjeblikket, men det er et af de Punkter, der bør overvejes. Des mindre har jeg taget i Betænkning at foreslaa en Forhøjelse her. Om selve det Tal, jeg har foreslaaet, denne Forhøjelse med $\frac{1}{3}$, netop er det rigtige, kan der jo altid forhandles om.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem havde fundet inderst inde i mig den gamle Mandfolkesjæl med lidt Tvivl overfor Husholdningen som en Videnskab. Det er nu altid en farlig Sag at ransage Hjerte og Nyrer. Det ærede Medlem udtalte, at der var heldigvis et lille „hvis“ i min Tale. Men det var ikke et lille, det var et stort og meget betydningsfuldt „hvis“, det var det afgørende i, hvad jeg sagde, idet jeg pegede paa hele den tekniske, industrielle og agrariske Revolution, som har fundet Sted i de sidste Menneskealdre og derved fuldkommen har ændret Forholdene. Det var det afgørende i min Tale. Og saa er det somme Tider klogere overfor eventuel Modstand at tage Tyren ved Hornene og se, hvad der kan ligge bag Modstanden, og nævne det med rene Ord, men saa imødegaa det med det samme, og det var netop det, jeg gjorde. Skulde der altsaa inderst inde i min Sjæl have været en lille Smule Mandfolkeopfattelse af denne Sag, har jeg netop i min Tale revet den lille Smule, der maatte være tilbage, ud og fuldt ud sluttet mig til Kvindernes Opfattelse paa dette Omraade.

Det ærede Medlem mente ikke, at Fortidens Kost og Levemaade var saa